

Factors Affecting to Saving of Enterprise Employees in Oudomxay Province

Vilasack PANYASACK*, Vilayphone SOMSAMONE, Vatthanaly SIPHADA, Southavone
SIOUDOMPHAN

Department of Economics Faculty of Economics and Tourism Souphanouvong University, Lao PDR

*Correspondence: Vilasack

PANYASACK, *Water supply*

Enterprise, Oudomxai

province

Tel: +856 20 99922992,

E-mail:

Vilasackpys999@gmail.com

ABSTRACT

The study of the factors affecting the saving of state enterprise employees in Oudomxay province aims to study the behavior of saving and factors affecting the saving of state enterprise employees within Oudomxay province. Which used a questionnaire to collect data from a sample group of 183 people using basic statistics and analyzed it with the least square regression analysis model (Ordinary Least Square).

The result of the study found that most of the reasons why state enterprise employees decide to save money are for security in life, accounting for 79.78%, with the people who influence the decision to save money the most being themselves, and accounting for 49.18%, of which 57.38% do not specify the exact amount of saving money. The method of saving money is deducted from the salary account, accounting for 45.36%. The average amount of money that can be saved per month is between 500,001 - 2,000,000 kip. Covering 56.28%, with most of the average frequency of saving money per month being 1 time covering 76.50%, the selected period of ablation is indefinite, covering 49.46%. The form of withdrawal is depositing at banks or financial institutions, covering 94.54%, and the goal of withdrawing money is mainly to spend in emergencies, covering 65.57%, with 100% choosing to continue withdrawing money, and if they continue to withdraw, they will withdraw as before, covering 55.19%. The factors that affect retirement in the same direction include: interest rate, retirement preparation, and monthly income, number of branches of the institution, interesting promotion activities, and expectation of results. The correlation factors in the opposite direction include: daily life expenses, travel transaction fees, and health expenses, with a statistical significance level of 99%, 95%, and 90%, respectively.

Key words: *Affecting, Behavior, Saving, Savings Amount*

Submitted: June 24, 2024

Revised: July 10, 2024

Accepted: August 12, 2024

1. ພາກສະເໜີ

ການອອມ ຖືເປັນປັດໄຈທີ່ສໍາຄັນຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ ເສດຖະກິດ ທັງໃນລະດັບພາບລວມຂອງປະເທດ ແລະ ໃນ ພາກຄົວເຮືອນ ໂດຍຖືເປັນກົນໄກສໍາຄັນໃນການຂັບເຄື່ອນ ປະເທດ, ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງປະເທດນັ້ນ ຈໍາເປັນຕ້ອງອາໄສເງິນທຶນຈໍານວນຫຼາຍ ໂດຍໜຶ່ງໃນແຫຼ່ງທີ່ ມາຂອງເງິນທຶນນັ້ນມາຈາກແຫຼ່ງເງິນທຶນພາຍໃນ ເຊິ່ງ ປະກອບດ້ວຍ ການອອມພາກຄົວເຮືອນ, ການອອມພາກ ທຸລະກິດ, ການອອມພາກລັດຖະບານ ແລະ ການອອມ ພາກລັດວິສາຫະກິດ ເຊິ່ງການທີ່ເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ຈະພັດທະນາເຕີບໂຕຢ່າງໜັ້ນຄົງນັ້ນ ຈາເປັນຕ້ອງອາໄສ ແຫຼ່ງເງິນທຶນຈາກພາຍໃນປະເທດເປັນສໍາຄັນ ການອອມຈິ່ງ ເປັນປັດໄຈສໍາຄັນໃນການສະໜັບສະໜູນການລົງທຶນທີ່ຈະ ພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງປະເທດເປັນໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ມີສະຖຽນລະພາບ ເຊິ່ງຫາກການອອມຂອງປະເທດ ຢູ່ໃນເກນຕໍ່າ ບໍ່ສໍາພັນກັບການລົງທຶນ ຈະເຮັດໃຫ້ປະເທດ ຕ້ອງເພິ່ງພາເງິນອອມຈາກຕ່າງປະເທດຫຼາຍຂຶ້ນ ເຊິ່ງຈະສົ່ງ ຜົນຕໍ່ສະຖຽນລະພາບທາງເສດຖະກິດຂອງປະເທດ (Wittaya, 2015).

ປັດຈຸບັນ ການປ່ຽນແປງຂອງເສດຖະກິດ ໄດ້ສົ່ງຜົນ ກະທົບຕໍ່ການດໍາລົງຊີວິດຂອງຄົນໃນສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຄ່າຄອງຊີບໄດ້ມີການເພີ່ມສູງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເຊິ່ງສົ່ງຜົນ ເຮັດໃຫ້ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງໂດຍລວມໃນການຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການເພີ່ມສູງຂຶ້ນຕາມ, ເຊິ່ງຖືໄດ້ວ່າການດໍາລົງຊີວິດຂອງ ຄົນໃນປະຈຸບັນຢູ່ກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ວ່ານີ້ກໍຄື ຄວາມສ່ຽງຈາກ ການໃຊ້ເງິນ ຖ້າໃຊ້ເງິນເກີນຄວາມພໍດີ, ໃຊ້ເງິນລາຍກວ່າ ລາຍຮັບ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ມີປັນຫາທາງການເງິນໄດ້ ເພື່ອເປັນ ການຮັບມືກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອານາຄົດ (Atichatanan & Mangkala, 2011). ການວາງແຜນ ທາງການເງິນເປັນເຄື່ອງມືທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ກຽມພ້ອມ ແລະ ນໍາ ຊີວິດໄປສູ່ຄວາມໜັ້ນຄົງທາງການເງິນ ເຊິ່ງຄວນເລີ່ມຈາກ ການປຸກຈິດສໍານຶກໃນການອອມ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງ ສົມເຫດສົມຜົນ ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸນ້ອຍເພື່ອໃຫ້ມີວິໄນທາງການ

ເງິນໄວ້ກ່ອນ ເມື່ອເຂົ້າສູ່ໄວທີ່ສາມາດປະກອບອາຊີບໄດ້ ແລ້ວກໍຈໍາເປັນຕ້ອງຮູ້ວິທີການວາງແຜນການຈັດສັນລາຍໄດ້ ໃຫ້ພຽງພໍກັບການອອມເງິນຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ຕ່າງໆຢ່າງເໝາະສົມ ເມື່ອມີຄອບຄົວກໍຈໍາເປັນຕ້ອງດູແລທັງ ຕົນເອງ ແລະ ຄົນໃນຄອບຄົວ ເຮັດໃຫ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ພາລະທາງການເງິນຍິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ ເຊິ່ງສົ່ງຜົນໃຫ້ການ ວາງແຜນທາງການເງິນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍຂຶ້ນ, ຈົນເຖິງ ອາຍຸກະສຽນ ກໍຍັງຕ້ອງວາງແຜນທາງການເງິນ ເພາະເປັນ ໄວທີ່ມີລາຍໄດ້ລຸດລົງ ແຕ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສ່ວນໃຫຍ່ຍັງຄົງຢູ່ ຫຼື ອາດສູງຂຶ້ນໃນບາງຢ່າງ. ການເລືອກອອມເງິນ ແລະ ການ ຈັດສັນລາຍໄດ້ ແມ່ນການຕັດສິນໃຈສ່ວນບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງ ອາໄສຄວາມເຂົ້າໃຈແນວຄິດພື້ນຖານດ້ານການເງິນ. ການ ຕັດສິນໃຈອອມເງິນແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນໃນລະດັບທີ່ແຕກ ຕ່າງກັນເນື່ອງຈາກຜົນທີ່ຕາມມາຈະສົ່ງຜົນຕໍ່ກັບຄຸນນະພາບ ຂອງເສດຖະກິດສ່ວນບຸກຄົນ (Soonthornchai, 2017).

ສປປ ລາວ ມີປະລິມານເງິນອອມໃນສະຖາບັນການ ເງິນ ບໍ່ພຽງພໍກັບປະລິມານເງິນປ່ອຍກູ້ ຫຼື ປະລິມານເງິນ ລົງທຶນໃນລະບົບເສດຖະກິດ (Sonevanhnachanping, et al., 2020). ສັດສ່ວນການກໍ່ໜີ້ເພີ່ມສູງຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ (Naphut, et al., 2014) ບວກກັບປະຊາຊົນຍັງຂາດຄວາມ ຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈວິໄນທາງການເງິນການວາງແຜນ ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ການລົງທຶນໃນ ຄວາມຮູ້ ແລະ ການສຶກສາ ເປັນໜຶ່ງໃນປັດໄຈທີ່ສົ່ງຜົນໃຫ້ ປະລິມານເງິນອອມສູງຂຶ້ນ (Inyasri, 2023) ການອອມ ເຮັດໃຫ້ຄວາມສ່ຽງທາງການເງິນໃນຊີວິດປະຈໍາວັນລຸດລົງ, ເປັນການສ້າງຄວາມໜັ້ນຄົງໃນຊີວິດ ຖ້າປະລິມານເງິນ ອອມມີຈໍານວນຫຼາຍພຽງພໍຕໍ່ການນໍາໃຊ້ ກໍຈະສາມາດນໍາ ເງິນໄປລົງທຶນໃນກິດຈະການຕ່າງໆ ໄດ້ຢ່າງຄວບຄຸມທົ່ວ ເຖິງ ແລະ ເມື່ອມີການລົງທຶນຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້ ເຊິ່ງຈະ ເຮັດໃຫ້ມີເງິນໝູນວຽນໃນລະບົບເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ເພີ່ມຂຶ້ນ (Wittaya, 2015). ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄວາມລໍາ ລວຍເງິນອອມ (Mesphan, 2019) ເມື່ອເລີ່ມມີເງິນອອມ

ລະບົບຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາກ່ຽວກັບເງິນຈະເລີ່ມປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີ.

ຈາກເຫດຜົນທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ ຜູ້ສຶກສາໄດ້ເລັ່ງເຫັນເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການສຶກສາເຖິງພຶດຕິກຳການອອມເງິນ ແລະ ປັດໄຈດ້ານຕ່າງໆທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ກັບການອອມຂອງພະນັກງານລັດວິສາຫະກິດ ພາຍໃນແຂວງອຸດົມໄຊ ເປັນກໍລະນີສຶກສາ. ເນື່ອງຈາກເປັນກຸ່ມທີ່ມີເງື່ອນໄຂຫຼາຍໆດ້ານ ແລະ ຈະມີໂອກາດໃນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໄດ້ງ່າຍ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເຊື່ອວ່າ ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ຈະມີປະໂຫຍດ ເຮັດໃຫ້ພະນັກງານລັດວິສາຫະກິດພາຍໃນແຂວງອຸດົມໄຊ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ ຫັນມາເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ບັນຫານີ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ ສາມາດນໍາເອົາຂໍ້ມູນຈາກການສຶກສາຄັ້ງນີ້ໄປປັບໃຊ້ເພື່ອເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການກຳນົດແນວທາງໃນການຈັດສັນເງິນໃຫ້ມີການອອມໄວ້ໃຊ້ຈ່າຍໃນຍາມສຸກເສີນ, ລຸດບັນຫາພາລະໜີ້ສິນທີ່ເກີດຈາກການກູ້ຢືມ ແລະ ເພື່ອຄວາມໝັ້ນຄົງທາງການເງິນ.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

2.1 ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການທີ່ໃຊ້ໃນການວິໄຈ

ການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ ເປັນການສຶກສາໃນລັກສະນະການສໍາຫຼວດ (Survey research) ໂດຍໃຊ້ແບບສອບຖາມ (Questionnaires) ເຊິ່ງລວມມີທັງຄໍາຖາມປາຍປິດ ແລະ ປາຍເປີດ ໂດຍປະກອບດ້ວຍ 4 ພາກສ່ວນ ຄື: ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປຂອງພະນັກງານລັດວິສາຫະກິດ ພາຍໃນແຂວງອຸດົມໄຊ, ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພຶດຕິກຳການອອມ, ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບປັດໄຈທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ການອອມ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມຕໍ່ການອອມ ໂດຍມີຄ່າຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງແບບສອບຖາມ (Cronbach's Alpha.) ເທົ່າກັບ 0.8253 ຫຼື 82.53% ແລະ ດັດສະນີຄວາມສອດຄ່ອງ IOC (Index of Item-objective Congruence) ລວມ ມີຄ່າເທົ່າກັບ 0.98.

2.2 ກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ແມ່ນພະນັກງານລັດວິສາຫະກິດທີ່ເປັນພະນັກງານສົມບູນ ຢູ່ ລັດວິສາຫະກິດ ໄຟຟ້າ, ລັດວິສາຫະກິດ ນໍ້າປະປາ, ລັດວິສາຫະກິດ ລາວໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ລັດວິສາຫະກິດ ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ເຊິ່ງມີຈຳນວນ 183 ຄົນ ໂດຍ ຄິດໄລ່ຈາກສູດຂອງ Taro (1967).

2.3 ການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ

ການລວບລວມຂໍ້ມູນຂອງການສຶກສາ ແມ່ນ ໄດ້ໃຊ້ຂໍ້ມູນປະຖົມພູມ ຫຼື ຂໍ້ມູນມືໜຶ່ງ (Primary Data) ເຊິ່ງເປັນຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈາກການລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ສໍາຫຼວດຕົວຈິງ ໂດຍການນໍາໃຊ້ແບບສອບຖາມເປັນເຄື່ອງມືຫຼັກໃນການລວບລວມດ້ວຍການລົງແຈກຢາຍແບບສອບຖາມຕົວຈິງ ຈາກພະນັກງານລັດວິສາຫະກິດ ພາຍໃນແຂວງອຸດົມໄຊ ທັງ 4 ອົງການ ຄື: ລັດວິສາຫະກິດ ໄຟຟ້າລາວ ສາຂາແຂວງອຸດົມໄຊ, ລັດວິສາຫະກິດ ນໍ້າປະປາ ແຂວງອຸດົມໄຊ, ລັດວິສາຫະກິດ ລາວໂທລະຄົມມະນາຄົມ ມະຫາຊົນ ສາຂາແຂວງອຸດົມໄຊ, ລັດວິສາຫະກິດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟລາວ. ຕາມຜູ້ທີ່ມີເງື່ອນໄຂສະດວກ ແລະ ສາມາດຕອບແບບສອບຖາມໄດ້.

2.4 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຈາກແບບສອບຖາມແມ່ນນໍາເອົາມາສັງລວມດ້ວຍໂປຼແກຼມ Microsoft Excel ແລະ ເຮັດການທົດສອບ ຫຼື ຄຳນວນຫາຄ່າຕ່າງໆຜ່ານໂປຼແກຼມ STATA Version 16 ເພື່ອຄິດໄລ່ຫາຄ່າຄວາມຖີ່ (Frequency), ເປີເຊັນ (Percentage), ຄ່າສະເລ່ຍ (Mean), ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຖານ ຂອງພຶດຕິກຳການອອມ ແລະ ບັນດາປັດໄຈຕ່າງໆ ພ້ອມກັນນັ້ນຍັງໄດ້ໃຊ້ສູດແບບຈຳລອງສົມຜົນຖົດຖອຍກຳລັງສອງນ້ອຍສຸດ (Ordinary Least Square) ເພື່ອຫາຕົວຊີ້ວັດປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ປະລິມານການອອມ ດັ່ງນີ້:

$$Y = \beta_0 + \beta_1X_1 + \beta_2X_2 + \beta_3X_3 + \beta_4X_4 + \beta_5X_5 + \beta_6X_6 + \beta_7X_7 + \beta_8X_8 + \beta_9X_9 + \beta_{10}X_{10} + \beta_{11}X_{11} + \beta_{12}X_{12} + \beta_{13}X_{13} + \beta_{14}X_{14} + \beta_{15}X_{15} +$$

$$\beta_{16}X_{16} + \beta_{17}X_{17} + \beta_{18}X_{18} + \beta_{19}X_{19} + \beta_{20}X_{20} + \beta_{21}X_{21} + \beta_{22}X_{22} + \beta_{23}X_{23} + \beta_{24}X_{24} + \beta_{25}X_{25} + \beta_{26}X_{26} + \beta_{27}X_{27} + \beta_{28}X_{28} + \beta_{29}X_{29} + \beta_{30}X_{30} + \beta_{31}X_{31} + \beta_{32}X_{32} + u_i$$

ໂດຍໃຫ້: Y = ປະລິມານການອອມ, X₁ = ລາຍໄດ້ຕໍ່ເດືອນ, X₂ = ລາຍຈ່າຍໃນຊີວິດປະຈຳວັນ, X₃ = ລາຍຈ່າຍທີ່ເປັນພາລະໜີ້ສິນ, X₄ = ລາຍຈ່າຍເພື່ອສຸຂະພາບ, X₅ = ລາຍຈ່າຍທາງສັງຄົມ, X₆ = ອັດຕາເງິນເຟີ້, X₇ = ຕົນເອງເປັນຜູ້ມີອິດທິພົນຕໍ່ການອອມ, X₈ = ຄອບຄົວເປັນຜູ້ມີອິດທິພົນຕໍ່ການອອມຂອງທ່ານ, X₉ = ສັງຄົມເປັນຜູ້ມີອິດທິພົນຕໍ່ການອອມຂອງທ່ານ, X₁₀ = ຈຳນວນສາຂາຂອງສະຖາບັນການເງິນ, X₁₁ = ການໂຄສະນາ-ສົ່ງຈູງໃຈຂອງສະຖາບັນການເງິນ, X₁₂ = ຄຳນິຍົມທາງສັງຄົມ, X₁₃ = ການອອມເປັນການເພີ່ມຄວາມຮັ່ງມີຂອງທ່ານໄດ້, X₁₄ = ການອອມເປັນການກຽມພ້ອມສຳລັບໃຊ້ຈ່າຍໃນຍາມສຸກເສີນ, X₁₅ = ການອອມເປັນການກຽມພ້ອມສຳລັບເວລາກະສຽນອາຍຸ, X₁₆ = ອັດຕາດອກເບ້ຍ, X₁₇ = ໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນ, X₁₈ = ລາຄາຊັບສິນທີ່ຖືຄອງ, X₁₉ = ຜົນຕອບແທນຈາກການລົງທຶນ, X₂₀ = ຄວາມແນ່ນອນຂອງຈຳນວນລາຍໄດ້ໃນອານາຄົດ, X₂₁ = ກິດຈະກຳສົ່ງເສີມການອອມທີ່ໜ້າສົນໃຈ, X₂₂ = ຄວາມປອດໄພໃນການອອມ, X₂₃ = ຊ່ອງທາງໃນການເຮັດທຸລະກຳໃນການອອມ, X₂₄ = ຄ່າທຳນຽມໃນການເຮັດທຸລະກຳໃນການອອມ, X₂₅ = ຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນ, X₂₆ = ການມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄອບຄົວ, X₂₇ = ແຮງເສີມ ຫຼື ລາຍໄດ້ເສີມຈາກຄອບຄົວ, X₂₈ = ການວາງແຜນທາງການເງິນ, X₂₉ = ການບໍລິຫານລາຍໄດ້, X₃₀ = ການບໍລິຫານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, X₃₁ = ການບໍລິຫານໜີ້ສິນ, X₃₂ = ການລົງທຶນ, β_0 = ຄ່າສຳປະສິດ, $\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_{32}$ = ຄ່າສຳປະສິດອິດສະຫຼະສຳພັນຂອງຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະ, u_i = ຄ່າຄວາມຄາດເຄື່ອນ

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

ຈາກຜົນການສຶກສາພຶດຕິກຳການອອມຂອງພະນັກງານລັດວິສາຫະກິດ ພາຍໃນແຂວງອຸດົມໄຊ ພົບວ່າ: ເຫດຜົນທີ່ຕັດສິນໃຈຫັນມາອອມເງິນ ແມ່ນເພື່ອຄວາມໝັ້ນຄົງໃນຊີວິດ ກວມເອົາ 79.78%, ຮອງລົງມາ ແມ່ນພາລະທາງຄອບຄົວ ກວມເອົາ 33.88%, ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນ ກວມເອົາ 21.31%, ເພື່ອຄວາມໝັ້ນຄົງທາງການເງິນ ກວມເອົາ 20.77% ແລະ ເພື່ອໄວ້ໃຊ້ໃນຊ່ວງເກີດວິກິດການທາງເສດຖະກິດ ກວມເອົາ 16.94%. ສ່ວນບຸກຄົນທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ການຕັດສິນໃຈອອມເງິນຫຼາຍທີ່ສຸດ ແມ່ນ ເກີດຈາກການຕັດສິນໃຈຂອງຜູ້ອອມເອງ ກວມເອົາ 49.18%, ຮອງລົງມາ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການແນະນຳຂອງຄູ່ສົມຮົດ/ແຟນ ກວມເອົາ 24.04%, ການແນະນຳຂອງລູກ ກວມເອົາ 19.67%, ການແນະນຳຂອງພໍ່ແມ່ ກວມເອົາ 3.28%, ຈາກການແນະນຳຂອງພະນັກງານສະຖາບັນການເງິນທີ່ທ່ານອອມ ກວມເອົາ 1.64%, ຈາກການແນະນຳຂອງເພື່ອນສະນິດ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມງານ ກວມເອົາ 1.09%. ໂດຍວົງເງິນທີ່ອອມສ່ວນຫລາຍ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ກຳນົດວົງເງິນອອມທີ່ແນ່ນອນ ກວມເອົາ 57.38%, ຮອງລົງມາ ແມ່ນກຳນົດວົງເງິນອອມທີ່ແນ່ນອນ ກວມເອົາ 42.62%. ສຳລັບວິທີການອອມເງິນ ແມ່ນຫັກຈາກບັນຊີເງິນເດືອນ ກວມເອົາ 45.36%, ຮອງລົງມາ ແມ່ນຈັດສັນເງິນອອມດ້ວຍຕົນເອງ ກວມເອົາ 37.16%, ອອມເມື່ອມີເງິນເຫຼືອຫຼັງຈາກການໃຊ້ຈ່າຍ ກວມເອົາ 15.85% ແລະ ອອມເມື່ອມີໂອກາດພິເສດ ກວມເອົາ 1.64%. ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ຈະມີການອອມເງິນສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນ ຢູ່ລະຫວ່າງ 500,001 ກີບ - 2,000,000 ກີບ ກວມເອົາ 56.28%, ຮອງລົງມາ ແມ່ນອອມເງິນຢູ່ລະຫວ່າງ 2,000,001 ກີບ - 4,000,000 ກີບ ກວມເອົາ 20.22%, ອອມເງິນຫຼາຍກວ່າ 4,000,000 ກີບ ຂຶ້ນໄປ ກວມເອົາ 9.29%, ສ່ວນຜູ້ທີ່ອອມເງິນຕໍ່ເດືອນໃນມູນຄ່າທີ່ໜ້ອຍກວ່າ 500,000 ກີບ ມີພຽງ 14.21%. ຄວາມຖີ່ໃນການອອມ ແມ່ນ 1 ຄັ້ງ/ເດືອນ ກວມເອົາ 76.50% ແລະ 2 ຄັ້ງ ກວມເອົາ 19.13%, 3 ຄັ້ງ ກວມເອົາ 4.37%. ໄລຍະ

ເວລາໃນການອອມທີ່ເລືອກ ແມ່ນ ບໍ່ມີກຳນົດ ກວມເອົາ 49.46%, ພາຍໃນໄລຍະເວລາ1-5 ປີ ກວມເອົາ 30.98%, ຕໍ່າກວ່າ 1 ປີ ກວມເອົາ 26.09% ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 5 ປີ ກວມເອົາ 5.98%. ສ່ວນຫຼາຍເປົ້າໝາຍໃນການອອມເງິນ ແມ່ນ ຝາກຢູ່ທະນາຄານ/ສະຖາບັນການເງິນ ກວມເອົາ 94.54% ເຊິ່ງເຫດຜົນໃນການຝາກຢູ່ທະນາຄານ/ສະຖາບັນ ການເງິນຫຼັກໆ ແມ່ນ ເພື່ອໄວ້ໃຊ້ໃນຍາມເຈັບເປັນ ກວມ ເອົາ 41.53%, ເພື່ອເປັນຫຼັກປະກັນທີ່ໜັ້ນຄົງ ກວມເອົາ 36.61%, ເພື່ອໄວ້ໃຊ້ໃນສຸກເສີນ ກວມເອົາ 24.59%, ເພື່ອໃຊ້ໃນຍາມເຖົ້າແກ່ ກວມເອົາ 22.40%, ເພື່ອຜົນ ຕອບແທນຈາກດອກເບ້ຍ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ກວມເອົາ 21.31%, ອື່ນໆ ກວມເອົາ 18.58% ແລະ ເພື່ອສະດວກ ໃນການເຮັດທຸລະກິດ ກວມເອົາ 18.03%. ຈຳນວນທີ່ຖື ເປັນເງິນສົດ ກວມເອົາ 85.79%, ເຫດຜົນທີ່ຖືເປັນ ເງິນສົດຫຼັກໆ ໄວ້ໃຊ້ຈ່າຍໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ກວມເອົາ 64.48%, ເພື່ອໄວ້ໃຊ້ໃນຍາມສຸກເສີນ ກວມເອົາ 23.50% ແລະ ໄວ້ເຮັດທຸລະກິດສ່ວນຕົວ ກວມເອົາ 14.21%. ຈຳ ນວນທີ່ຊື້ພັນທະບັດ ແມ່ນ ກວມເອົາ 18.58% ເຊິ່ງ ເຫດຜົນທີ່ຊື້ພັນທະບັດຫຼັກໆ ແມ່ນ ເພື່ອຜົນຕອບແທນ ຈາກດອກເບ້ຍ ກວມເອົາ 16.39% ແລະ ເພື່ອເປັນຫຼັກຄ້າ ປະກັນ ກວມເອົາ 6.01%. ຈຳນວນທີ່ຊື້ຊັບສິນມີຄ່າ ແມ່ນ ກວມເອົາ 42.08% ເຊິ່ງເຫດຜົນທີ່ຊື້ຊັບສິນມີຄ່າ ແມ່ນ ເພື່ອຜົນຕອບແທນທີ່ຄຸ້ມຄ່າ ກວມເອົາ 18.58%, ມີຄວາມ ສະດວກໃນການຂາຍຄືນ ກວມເອົາ 15.30%, ອື່ນໆ ກວມ ເອົາ 11.48%, ຊື້ວັດຖຸມີຄ່າ ແລະ ເປັນຂອງປະດັບ ກວມ ເອົາ 9.29% ແລະ ວັດຖຸທີ່ມີລາຄາຂຶ້ນໄວສາມາດເກັ່ງກຳ ໄລໄດ້ດີ ກວມເອົາ 6.56%. ຈຳນວນທີ່ຊື້ປະກັນສຸຂະພາບ/ ຊີວິດ ແມ່ນ ກວມເອົາ 36.07% ເຊິ່ງເຫດຜົນທີ່ຊື້ປະກັນ ສຸຂະພາບ/ຊີວິດຫຼັກໆ ແມ່ນ ໄວ້ໃຊ້ໃນຍາມເຈັບເປັນ ກວມ ເອົາ 29.51%, ອື່ນໆ ເຊິ່ງໃນນັ້ນແມ່ນເພື່ອເປັນຫຼັກຄ້າ ປະກັນຊີວິດ ກວມເອົາ 8.74% ແລະ ໄວ້ໃຊ້ຈ່າຍໃນຍາມ ສຸກເສີນ ກວມເອົາ 7.65%. ຈຳນວນທີ່ເຂົ້າຫວຍ ແມ່ນ ກວມເອົາ 53.55% ເຊິ່ງເຫດຜົນທີ່ເຂົ້າຫວຍ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້

ໄດ້ເງິນເປັນກ້ອນ ກວມເອົາ 24.59%, ເພື່ອຕ້ອງການດອກ ເບ້ຍ ກວມເອົາ 18.58% ແລະ ອື່ນໆ ກວມເອົາ 12.57%. ຈຳນວນທີ່ຊື້ອະສັງຫາລິມະຊັບ/ທີ່ດິນ ແມ່ນ ກວມເອົາ 15.30% ເຊິ່ງເຫດຜົນທີ່ຊື້ອະສັງຫາລິມະຊັບ/ທີ່ດິນ ກວມ ເອົາ 7.10%, ເພື່ອເກັບໄວ້ໃຫ້ລູກຫຼານ ກວມເອົາ 6.56%, ຜົນຕອບແທນທີ່ຄຸ້ມຄ່າ ກວມເອົາ 5.46%, ເພື່ອປຸກສ້າງ ອາຄານສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ກວມເອົາ 3.28%, ແລະ ໄວ້ຂາຍ ເພື່ອເກັ່ງກຳໄລ ກວມເອົາ 2.73%. ຈຳນວນທີ່ເລືອກຮູບ ແບບອອມໃນກອງທຶນແມ່ຍິງ ເຊິ່ງເປັນເພດຍິງ ຈຳນວນ 44 ຄົນ ກວມເອົາ 24.04%. ແລະ ເປົ້າໝາຍໃນການອອມເງິນ ທີ່ເລືອກຫຼາຍທີ່ສຸດ ແມ່ນ ອອມເພື່ອໃຊ້ຈ່າຍໃນຍາມສຸກ ເສີນ ກວມເອົາ 65.57%, ອອມເພື່ອໃຊ້ຈ່າຍໃນຍາມແກ່ ເຖົ້າ ກວມເອົາ 50.82%, ອອມເພື່ອເປັນຫຼັກປະກັນໃນ ອານາຄົດ ກວມເອົາ 38.25%, ອອມເພື່ອ ໃຊ້ຈ່າຍສິນຄ້າ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ກວມເອົາ 31.69%, ອອມເພື່ອ ຫາ ປະໂຫຍດ ແລະ ຜົນຕອບແທນຈາກການອອມ ກວມເອົາ 25.14%, ອອມເພື່ອ ໃຊ້ເປັນທຶນໃນການປະກອບທຸລະ ກິດ ກວມເອົາ 23.50%, ອອມເພື່ອເກັບໄວ້ເປັນມໍລະດົກ ໃຫ້ລູກຫຼານ ກວມເອົາ 22.40%, ອອມອອມເພື່ອໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບການສຶກສາ ກວມເອົາ 10.93%, ອອມເພື່ອໃຊ້ຈ່າຍ ພາລະໜີ້ສິນ ກວມເອົາ 10.38%, ອອມເພື່ອ ກິດຈະກຳ ອື່ນໆ (ທ່ອງທ່ຽວ, ຄວາມສຸກສ່ວນຕົວ...) ກວມເອົາ 9.84% ແລະ ອອມເພື່ອໃຊ້ຈ່າຍກິດຈະກຳທາງສັງຄົມ ກວມເອົາ 3.28%. ແລະ ຕໍ່ໄປຂ້າງໜ້າ ແມ່ນຍັງຈະສືບຕໍ່ ອອມເງິນ ຈຳນວນ 183 ຄົນ ກວມເອົາ 100.00%. ແລະ ອອມເທົ່າເດີມ ຄືທີ່ຜ່ານມາ ຈຳນວນ 101 ຄົນ ກວມເອົາ 55.19% ແລະ ຫຼາຍກວ່າ ທີ່ອອມຜ່ານມາ ຈຳນວນ 82 ຄົນ ກວມເອົາ 44.81%.

ຈາກການສຶກສາປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ກັບການອອມ ໂດຍການວິເຄາະແບບຈຳລອງ Ordinary Least Square Robust. ພົບວ່າ R-Squared = 0.4068 ສາມາດ ອະທິບາຍໄດ້ວ່າ ຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະສາມາດອະທິບາຍຕົວ ປ່ຽນຕາມໄດ້ 0.4068 ຫຼື 40.68% ແມ່ນມີອິດທິພົນມາ

ຈາກຕົວປ່ຽນອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳມາວິເຄາະໃນແບບຈຳລອງນີ້ ແລະ ຄ່າ F-statistic = 5.23% ແລະ Prob > F = 0.000 ສະແດງວ່າ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງມີຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະໜຶ່ງຕົວທີ່ ມີຄວາມສຳພັນ ຫຼື ມີຜົນຕໍ່ຕົວປ່ຽນຕາມດ້ວຍລະດັບຄວາມ ສຳຄັນ 0.01%. ສ່ວນຄ່າ Durbin-Watson = 1.68% ມີຄ່າຢູ່ລະຫວ່າງເກນ 1.5-2.5 (ເຂົ້າໃກ້ 2) ສະແດງ ວ່າຄວາມຄາດເຄື່ອນແຕ່ລະຄ່າມີຄວາມເປັນອິດສະຫຼະຕໍ່ ກັນ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມສຳພັນກັນເອງຂອງຕົວຄາດເຄື່ອນ ຈຶ່ງບໍ່ ໄດ້ໃຫ້ເກີດບັນຫາ Autocorrelation ແລະ ຜົນການ ວິເຄາະຈາກການສຶກສາປັດໄຈຕ່າງໆ ທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ກັບການ ອອມ ຂອງພະນັກງານລັດວິສາຫະກິດ ພາຍໃນແຂວງອຸດົມ ໄຊ ສາມາດນຳມາສ້າງແບບຈຳລອງທາງເສດຖະມິຕິໄດ້ ດັ່ງນີ້:

$$Y = 136166.2 + 202966.2 X_1 - 295142.6 X_2 - 230618.2 X_4 + 226264.7 X_{10} + 285060.7 X_{15} + 509239.4 X_{16} + 214997.5 X_{21} - 198296.1 X_{24} + 220554.6 X_{25}$$

(1.8*) (- 2.23**) (- 1.94*) (1.74*) (2.48**) (2.72***) (-1.87*) (-2.3**) (1.7*)

ຈາກແບບຈຳລອງຂ້າງເທິງ ສາມາດອະທິບາຍຄວາມ ສຳພັນ ແລະ ຄ່າສຳປະສິດຂອງບັນດາຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະ ກັບຕົວປ່ຽນຕາມໄດ້ ດັ່ງນີ້:

1) ລາຍໄດ້ຕໍ່ເດືອນ (X₁): ເຫັນວ່າ ມີການພົວພັນ ໄປໃນທິດທາງດຽວກັນຄືຖ້າຈຳນວນລາຍໄດ້ຕໍ່ເດືອນເພີ່ມ ຂຶ້ນຈະເຮັດໃຫ້ມີການອອມເພີ່ມຂຶ້ນຕາມ ເນື່ອງຈາກວ່າ ລາຍໄດ້ ເປັນທີ່ມາຂອງເງິນອອມ. ຖ້າຫາກລາຍໄດ້ຕໍ່ເດືອນ ເພີ່ມຂຶ້ນ 1 ກີບ ຈະເຮັດໃຫ້ປະລິມານການອອມເພີ່ມຂຶ້ນ 202,966.2 ກີບ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 90% ແລະ ລະດັບຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິ 10%.

2) ລາຍຈ່າຍໃນຊີວິດປະຈຳວັນ (X₂): ເຫັນວ່າ ມີ ການພົວພັນໄປໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມຄືຖ້າລາຍຈ່າຍເພີ່ມ ຂຶ້ນຈະເຮັດໃຫ້ການອອມລຸດລົງ ເນື່ອງຈາກວ່າລາຍຈ່າຍ ເປັນປັດໄຈຫຼັກທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການອອມໂດຍກົງ ຖ້າ

ປະຊາຊົນມີການໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ການບໍລິໂພກຫຼາຍ ຈະເຮັດໃຫ້ ປະລິມານໃນການອອມລຸດລົງ ຖ້າຫາກລາຍຈ່າຍໃນຊີວິດ ປະຈຳວັນລຸດລົງ 1 ກີບຈະເຮັດໃຫ້ປະລິມານການອອມ ເພີ່ມຂຶ້ນ 295,142.6 ກີບ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 95% ແລະ ລະດັບຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິ 5%.

3) ລາຍຈ່າຍເພື່ອສຸຂະພາບ (X₄): ເຫັນວ່າ ມີການ ພົວພັນໄປໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມ ຄືຖ້າລາຍຈ່າຍເພື່ອ ສຸຂະພາບລຸດລົງຈະເຮັດໃຫ້ມີການອອມເພີ່ມຂຶ້ນ. ເນື່ອງ ຈາກວ່າໄດ້ລຸດການໃຊ້ຈ່າຍສ່ວນໜຶ່ງອອກ ຈະເຮັດໃຫ້ມີ ເງິນເຫຼືອອອມເພີ່ມຂຶ້ນ ຖ້າຫາກວ່າລາຍຈ່າຍເພື່ອສຸຂະພາບ ເພີ່ມຂຶ້ນ 1 ກີບ ຈະເຮັດໃຫ້ປະລິມານການອອມເພີ່ມລຸດລົງ 230,618.2 ກີບດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 90% ແລະ ລະດັບຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິ 10 %.

4) ຈຳນວນສາຂາຂອງສະຖາບັນການເງິນ (X₁₀): ເຫັນວ່າ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນຄືຖ້າຈຳນວນ ສາຂາຂອງສະຖາບັນການເງິນມີສາຂາເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ ປະຊາຊົນກໍ່ຈະມີຄວາມສະດວກສະບາຍໃນການໃຊ້ ບໍລິການ ສິ່ງຜົນໃຫ້ການອອມມີປະລິມານເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນ ຖ້າ ຫາກຈຳນວນສາຂາຂອງສະຖາບັນການເງິນເພີ່ມຂຶ້ນ 1 ສາຂາ ຈະເຮັດໃຫ້ມີປະລິມານການອອມເພີ່ມຂຶ້ນ 226,264.7 ກີບ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 90% ແລະ ລະດັບຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິ 10%.

5) ການອອມເປັນການກຽມພ້ອມສຳລັບເວລາ ກະສຽນອາຍຸ (X₁₅): ເຫັນວ່າ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງ ດຽວກັນຄືທັດສະນະຄະດີໃນການກຽມພ້ອມເພື່ອອານາຄົດ ເພີ່ມຂຶ້ນ ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ມີການເກັບອອມເພີ່ມຂຶ້ນ ຖ້າຫາກມີ ການກຽມພ້ອມສຳລັບເວລາກະສຽນອາຍຸເພີ່ມຂຶ້ນ 1 ລະດັບ ຈະເຮັດໃຫ້ປະລິມານການອອມເພີ່ມຂຶ້ນ 285,060.7 ກີບ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 95% ແລະ ລະດັບຄວາມສຳ ຄັນທາງສະຖິຕິ 5%.

6) ອັດຕາດອກເບ້ຍ (X₁₆): ເຫັນວ່າ ມີການພົວພັນ ໄປໃນທິດທາງດຽວກັນຄືອັດຕາດອກເບ້ຍຍິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ ຍິ່ງ ເປັນແຮງຈູງໃຈເຮັດໃຫ້ຄົນຍິ່ງຢາກອອມເພີ່ມຂຶ້ນ ຖ້າຫາກ

ວ່າອັດຕາດອກເບ້ຍເພີ່ມຂຶ້ນ 1% ຈະເຮັດໃຫ້ປະລິມານການອອມເພີ່ມຂຶ້ນ 509,239.4 ກີບ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 99% ແລະ ລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 1%.

7) ກິດຈະກຳສິ່ງເສີມການອອມທີ່ໜ້າສົນໃຈ (X_{21}): ເຫັນວ່າ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນຄືຍັງມີກິດຈະກຳສິ່ງເສີມການອອມທີ່ໜ້າສົນໃຈຫຼາຍ ຍິ່ງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນສົນໃຈຫຼາຍ ຖ້າຫາກກິດຈະກຳສິ່ງເສີມການອອມທີ່ໜ້າສົນໃຈເພີ່ມຂຶ້ນ 1 ກິດຈະກຳ ຈະເຮັດໃຫ້ປະລິມານການອອມເພີ່ມຂຶ້ນ 214,997.5 ກີບ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 90% ແລະ ລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 10%.

8) ຄ່າທຳນຽມໃນການເຮັດທຸລະກຳໃນການອອມ (X_{24}): ເຫັນວ່າ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມຄື ຄ່າທຳນຽມໃນການເຮັດທຸລະກຳລຸດລົງ ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນໃຊ້ບໍລິການ ແລະ ອອມເພີ່ມຂຶ້ນ ຖ້າຫາກຄ່າທຳນຽມໃນການເຮັດທຸລະກຳໃນການອອມເພີ່ມຂຶ້ນ 1 ກີບ ຈະເຮັດໃຫ້ປະລິມານການອອມລຸດລົງ -198,296.1 ກີບ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທາງ 95% ແລະ ລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 5%.

9) ຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນ (X_{25}): ເຫັນວ່າ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນຄືຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນເພີ່ມຂຶ້ນ 1 ລະດັບ ຈະເຮັດໃຫ້ການອອມເພີ່ມຂຶ້ນຕາມ ຖ້າຫາກຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນເພີ່ມຂຶ້ນ 1 ລະດັບ ຈະເຮັດໃຫ້ປະລິມານການອອມເພີ່ມຂຶ້ນ 220,554.6 ກີບ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 90% ແລະ ລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 10%.

4. ວິພາກຜົນ

ຜົນການສຶກສາພຶດຕິກຳການອອມ ຂອງພະນັກງານລັດວິສາຫະກິດ ພາຍໃນແຂວງອຸດົມໄຊ ສ່ວນຫຼາຍເຫດຜົນທີ່ຕັດສິນໃຈຫັນມາອອມເງິນ ແມ່ນເພື່ອຄວາມໝັ້ນຄົງໃນຊີວິດ ເຊິ່ງໄດ້ສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Maneeapanwong 2021) ພົບວ່າ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ມີຄວາມສໍາພັນໃນທິດທາງບວກຕໍ່ການຕັດສິນໃຈອອມ; ສ່ວນບຸກຄົນທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ການຕັດສິນໃຈອອມເງິນຫຼາຍ

ທີ່ສຸດແມ່ນ ເກີດຈາກການຕັດສິນໃຈຂອງຜູ້ອອມເອງ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Netsawang 2022) ພົບວ່າ ຜູ້ມີອິດທິພົນໃນການອອມ ແມ່ນຕົວເອງ ເຊິ່ງແຕກຕ່າງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Changwattanakun 2016) ພົບວ່າ ຜູ້ທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ການຕັດສິນໃຈອອມນັ້ນ ແມ່ນ ພໍ່ແມ່. ໂດຍການອອມເງິນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດວົງເງິນອອມທີ່ແນ່ນອນ, ສ່ວນຜູ້ທີ່ມີການກຳນົດວົງເງິນອອມທີ່ແນ່ນອນມີພຽງສ່ວນໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ. ເຊິ່ງວິທີການອອມເງິນທີ່ນິຍົມໃຊ້ເປັນສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນການຫັກຈາກບັນຊີເງິນເດືອນ, ເຊິ່ງຕ່າງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Changwattanakun 2016) ພົບວ່າ ວິທີການອອມທີ່ໃຊ້ແມ່ນອອມເມື່ອມີເງິນເຫຼືອໃຊ້ ແລະ ແຕກຕ່າງຈາກຜົນການສຶກສາຂອງ (Netsawang 2022) ພົບວ່າ ເປົ້າໝາຍທີ່ມີຄວາມສໍາພັນຕໍ່ພຶດຕິກຳການອອມ ແມ່ນອອມເມື່ອມີໂອກາດ. ຈຳນວນເງິນທີ່ສາມາດອອມສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 500,001 ກີບ - 2,000,000 ກີບ; ໂດຍມີຄວາມຖີ່ໃນການອອມສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນ ແມ່ນ 1-2 ຄັ້ງ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Changwattanakun 2016) ພົບວ່າ ສ່ວນໃຫຍ່ມີພຶດຕິກຳການອອມເງິນຕໍ່ຄັ້ງ ໂດຍຄວາມຖີ່ໃນການອອມເງິນຈະເປັນລາຍເດືອນ; ແລະ ໄລຍະເວລາໃນການອອມ ແມ່ນບໍ່ມີກຳນົດ. ສໍາລັບຮູບແບບໃນການອອມເງິນໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນເລືອກຝາກຢູ່ທະນາຄານ/ສະຖາບັນການເງິນ ເຊິ່ງມີຈຳນວນ 173 ຄົນ ກວມເອົາ 25.55% ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Changwattanakun 2016) ພົບວ່າ ສ່ວນໃຫຍ່ມີພຶດຕິກຳການອອມໃນຮູບແບບເງິນຝາກທະນາຄານ ແລະ ຍັງສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Lerdsongkram, 2012) ພົບວ່າ ພຶດຕິກຳການອອມສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນເລືອກອອມໃນສະຖາບັນການເງິນ; ແລະ ເປົ້າໝາຍໃນການອອມເງິນທີ່ເລືອກຫຼາຍທີ່ສຸດ ແມ່ນ ອອມເພື່ອໃຊ້ຈ່າຍໃນສຸກເສີນ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Changwattanakun 2016) ພົບວ່າ ວັດຖຸປະສົງເພື່ອໃຊ້ຈ່າຍໃນຍາມສຸກເສີນ ເປັນປັດໄຈທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ພຶດຕິກຳການອອມ ແລະ ແຕກຕ່າງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Netsawang 2022) ພົບວ່າ ເປົ້າໝາຍທີ່ມີຄວາມສໍາພັນຕໍ່ພຶດຕິກຳການອອມ ໂດຍມີວັດຖຸປະສົງອອມເງິນເພື່ອຊື້ສິ່ງຂອງ ຫຼື ຊັບສິນຕ່າງໆ; ແລະ ໃນຕໍ່ໜ້າຍັງຈະສືບຕໍ່ອອມເງິນ ແລະ ຈະອອມເທົ່າເດີມ ຄືທີ່ອອມຜ່ານມາ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງ

ກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Lerdsongkram, 2012) ພົບວ່າ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ມີຄວາມຕ້ອງການອອມໄລຍະຍາວ ແຕ່ຈຳນວນເງິນອອມຂອງຜູ້ອອມຍັງຕໍ່າ ຈຶ່ງເລືອກທີ່ຈະສືບຕໍ່ອອມ ແລະ ອອມເທົ່າເດີມ.

ຈາກຜົນການສຶກສາຄວາມສຳພັນຂອງປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ການອອມຂອງພະນັກງານລັດວິສາຫະກິດ ພົບວ່າ: ປັດໄຈຕ່າງໆທີ່ກຳນົດຂຶ້ນມາສາມາດອະທິບາຍຕົວປ່ຽນຕາມໄດ້ 40.68% ແລະ ມີຢ່າງໜ້ອຍ 1 ປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ການອອມ ເຊິ່ງປະກອບມີປັດໄຈດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ປັດໄຈດ້ານອັດຕາດອກເບ້ຍ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນຄືອັດຕາດອກເບ້ຍຍິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ ຍິ່ງເປັນແຮງຈູງໃຈເຮັດໃຫ້ຄົນຍິ່ງຢາກອອມເພີ່ມຂຶ້ນ, ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 99%; ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Maneeapanwong, 2009) ສຶກສາປັດໄຈທີ່ມີຜົນການຕັດສິນໃຈອອມ ໄດ້ແກ່ ປັດໄຈດ້ານຜົນຕອບແທນ ແລະ ຍັງສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Changwattanakun, 2016) ພົບວ່າ ປັດໄຈທີ່ມີອິດທິພົນຫຼາຍຕໍ່ພຶດຕິກຳການອອມ ໄດ້ແກ່ ອັດຕາຜົນຕອບແທນຈາກການອອມ; ປັດໄຈດ້ານລາຍຈ່າຍໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມຄືຖ້າລາຍຈ່າຍເພີ່ມຂຶ້ນຈະເຮັດໃຫ້ການອອມລຸດລົງ ເນື່ອງຈາກວ່າລາຍຈ່າຍເປັນປັດໄຈຫຼັກທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການອອມ ໂດຍກົງ ຖ້າປະຊາຊົນມີການໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ການບໍລິໂພກຫຼາຍຈະເຮັດໃຫ້ປະລິມານໃນການອອມລຸດລົງ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 95% ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Changwattanakun, 2016) ພົບວ່າ ປັດໄຈທາງເສດຖະກິດທີ່ມີອິດທິພົນຫຼາຍຕໍ່ພຶດຕິກຳການອອມ ໄດ້ແກ່: ລາຍຈ່າຍ; ປັດໄຈດ້ານການອອມເປັນການກຽມພ້ອມສຳລັບເວລາກະສຽນອາຍຸ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນຄື ມີຄວາມເຊື່ອໃນການກຽມພ້ອມເພື່ອອານາຄົດຫຼາຍຂຶ້ນ ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ມີການເກັບອອມເພີ່ມຂຶ້ນຕາມ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 95% ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Kittivorabud, 2006) ພົບວ່າ ມີການອອມໃນຕະຫຼາດເງິນ, ຕະຫຼາດຕາສານໜີ້ ແລະ ຕະຫຼາດທຸນເພື່ອໄວ້ໃຊ້ໃນຍາມກະສຽນ; ແລະ ປັດໄຈຄ່າທຳນຽມໃນ

ການເຮັດທຸລະກຳໃນການອອມ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມຄື ຄ່າທຳນຽມໃນການເຮັດທຸລະກຳລຸດລົງຈະເຮັດໃຫ້ຄົນໃຊ້ບໍລິການ ແລະ ອອມເພີ່ມຂຶ້ນ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 95% ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Kerdkham & Rojanasunchaikun, 2010) ເຫັນວ່າ ຮູບແບບການອອມ/ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ຕົ້ນທຶນການອອມ/ຄ່າທຳນຽມໃນການເຮັດທຸລະກຳໃນການອອມ ເປັນໜຶ່ງໃນປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ການອອມ; ສ່ວນສຳລັບປັດໄຈລາຍໄດ້ຕໍ່ເດືອນ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນຄືຖ້າຈຳນວນລາຍໄດ້ຕໍ່ເດືອນເພີ່ມຂຶ້ນຈະເຮັດໃຫ້ມີການອອມເພີ່ມຂຶ້ນຕາມ ເນື່ອງຈາກວ່າລາຍໄດ້ ເປັນທີ່ມາຂອງເງິນອອມ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 95% ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Changwattanakun, 2016) ພົບວ່າ ລາຍໄດ້ເປັນປັດໄຈຫຼັກທີ່ມີອິດທິພົນຫຼາຍຕໍ່ພຶດຕິກຳການອອມ ແລະ ຍັງສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Maneeapanwong, 2009) ພົບວ່າ ປັດໄຈທີ່ມີຜົນການຕັດສິນໃຈອອມ ໄດ້ແກ່ລາຍໄດ້ສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນຂອງຜູ້ອອມ; ປັດໄຈດ້ານລາຍຈ່າຍເພື່ອສຸຂະພາບ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມຄື ຖ້າລາຍຈ່າຍເພື່ອສຸຂະພາບລຸດລົງຈະເຮັດໃຫ້ມີການອອມເພີ່ມຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກວ່າໄດ້ລຸດການໃຊ້ຈ່າຍສ່ວນໜຶ່ງອອກ ຈະເຮັດໃຫ້ມີເງິນເຫຼືອອອມເພີ່ມຂຶ້ນ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 90% ເຊິ່ງແຕກຕ່າງຕ່າງຈາກຜົນການສຶກສາຂອງ (Khamwirat,S, et al., 2012) ທີ່ວ່າ ເມື່ອບຸກຄົນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງໃຊ້ຈ່າຍເມື່ອຍາມເຈັບປ່ວຍຫຼາຍຂຶ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ມີການອອມເງິນເພີ່ມຂຶ້ນຕາມ; ປັດໄຈດ້ານຈຳນວນສາຂາຂອງສະຖາບັນການເງິນ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນຄືຖ້າຈຳນວນສາຂາຂອງສະຖາບັນການເງິນມີສາຂາເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍປະຊາຊົນກໍ່ຈະມີຄວາມສະດວກສະບາຍໃນການໃຊ້ບໍລິການ ສິ່ງຜົນໃຫ້ການອອມມີປະລິມານເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 90% ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແນວຄິດຂອງ (Suphasaeng, 1993) ໄດ້ອະທິບາຍປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ການອອມໄວ້ວ່າ ຈຳນວນສາຂາຂອງສະຖາບັນການ

ເງິນ ສິ່ງຜົນຕໍ່ໃນແງ່ຂອງຄວາມສະດວກ ຫາກວ່າ ສະຖາບັນ ການເງິນມີສາຂາເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນ ກໍ່ຈະມີຄວາມສະດວກໃນ ການອອມຫຼາຍຂຶ້ນ ສິ່ງຜົນໃຫ້ມີການອອມມີປະລິມານເພີ່ມ ຫຼາຍຂຶ້ນ; ປັດໄຈກິດຈະກຳສິ່ງເສີມການອອມທີ່ໜ້າສົນໃຈ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນຄື ຍິ່ງມີກິດຈະກຳ ສິ່ງເສີມການອອມທີ່ໜ້າສົນໃຈຫຼາຍ ຍິ່ງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນ ສົນໃຈຫຼາຍ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 90% ເຊິ່ງ ສ ອ ດ ຄ ອ ງ ກ ັ ບ ບ ື ດ ຂ ອ ງ (Kerkham & Rojanasunchaikun 2010) ເຫັນວ່າ ການສິ່ງເສີມທາງ ການຕະຫຼາດ/ກິດຈະກຳສິ່ງເສີມການອອມຂອງສະຖາບັນ ເພີ່ມຂຶ້ນຈະສິ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ມີການອອມເພີ່ມຂຶ້ນ; ສຳລັບປັດ ໄຈດ້ານຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນ ມີການພົວພັນໄປ ໃນທິດທາງດຽວກັນຄື ຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນໃນ ການອອມເພີ່ມຂຶ້ນ ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ການອອມເພີ່ມຂຶ້ນຕາມ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 90% ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບຜົນ ການສຶກສາຂອງ (Maneapanwong, 2009) ພົບວ່າ ເມື່ອ ການອອມເຮັດໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ໃຫ້ຜົນຕອບແທນ ທີ່ສູງຂຶ້ນ ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ມີການອອມທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ.

5. ສະຫຼຸບ

ຜົນການສຶກສາພົບວ່າ ເຫດຜົນທີ່ຕັດສິນໃຈຫັນມາ ອອມເງິນ ແມ່ນ ເພື່ອຄວາມໝັ້ນຄົງໃນຊີວິດ, ເຊິ່ງບຸກຄົນທີ່ ມີອິດທິພົນຕໍ່ການຕັດສິນໃຈອອມເງິນຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນ ເກີດ ຈາກການຕັດສິນໃຈຂອງຜູ້ອອມເອງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດວິງ ເງິນທີ່ແນ່ນອນໃນການອອມ, ສ່ວນວິທີການອອມເງິນ ແມ່ນ ຫັກຈາກບັນຊີເງິນເດືອນ, ຈຳນວນເງິນທີ່ສາມາດ ອອມໄດ້ສະເລ່ຍ ແມ່ນປະມານ 500,001 ກີບ ເຖິງ 2,000,000 ກີບ, ໂດຍຄວາມຖີ່ໃນການອອມສະເລ່ຍຕໍ່ ເດືອນ ແມ່ນ 1 ຄັ້ງ, ໄລຍະເວລາໃນການອອມ ແມ່ນ ບໍ່ມີ ກຳນົດ, ໂດຍເລືອກຝາກຢູ່ທະນາຄານ/ສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ເປົ້າໝາຍໃນການອອມ ເປັນຫຼັກ ແມ່ນ ອອມເພື່ອໃຊ້ ຈ່າຍໃນຍາມສຸກເສີນ, ເຊິ່ງໃນຕໍ່ໄປຂ້າງໜ້າ ແມ່ນເລືອກທີ່ ຈະສືບຕໍ່ອອມເງິນ ແລະ ອອມເທົ່າເດີມ ເປັນສ່ວນຫຼາຍ. ແລະ ຈາກການວິເຄາະປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ການອອມ ຂອງ

ພະນັກງານລັດວິສາຫະກິດ ພາຍໃນແຂວງອຸດົມໄຊ ພົບວ່າ: ປັດໄຈຕ່າງໆ ທີ່ກຳນົດຂຶ້ນມາສາມາດອະທິບາຍຕົວປ່ຽນ ຕາມໄດ້ 40.68% ແລະ ມີຢ່າງໜ້ອຍ 1 ປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ ການອອມ ເຊິ່ງປະກອບມີປັດໄຈ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ປັດໄຈດ້ານ ຜົນຕອບແທນ ເຊັ່ນ: ອັດຕາດອກເບ້ຍ ດ້ວຍລະດັບຄວາມ ເຊື່ອໝັ້ນ 99%; ປັດໄຈດ້ານເສດຖະກິດ ເຊັ່ນ: ລາຍຈ່າຍ ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງ ກົງກັນຂ້າມ, ປັດໄຈດ້ານທັດສະນະຄະຕິ ເຊັ່ນ: ການອອມ ເປັນການກຽມພ້ອມສຳລັບເວລາກະສຽນອາຍຸ ມີການ ພົວພັນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມໃນການ ເຮັດທຸລະກຳໃນການອອມ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງ ກົງກັນຂ້າມ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 95%; ສ່ວນປັດ ໄຈດ້ານເສດຖະກິດ ເຊັ່ນ: ລາຍໄດ້ຕໍ່ເດືອນ ມີການພົວພັນ ໄປໃນທິດທາງດຽວກັນ ແລະ ລາຍຈ່າຍເພື່ອສຸຂະພາບ ມີ ການພົວພັນໄປໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມ, ປັດໄຈດ້ານການດຶງ ດູດ ເຊັ່ນ: ຈຳນວນສາຂາຂອງສະຖາບັນການເງິນ, ກິດຈະ ກຳສິ່ງເສີມການອອມທີ່ໜ້າສົນໃຈ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງທີ່ ຈະໄດ້ຮັບຜົນ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນ ດ້ວຍ ລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 90%.

6. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມຜູ້ສຶກສາ ຂໍປະຕິຍານຕົນວ່າ ຂໍ້ມູນ ທັງໝົດທີ່ມີໃນບົດຄວາມວິຊາການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ ຂັດແຍ່ງທາງຜົນປະໂຫຍດກັບພາກສ່ວນໃດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ ເອື້ອປະໂຫຍດໃຫ້ກັບພາກສ່ວນໃດພາກສ່ວນໜຶ່ງ, ກໍລະນີ ມີການລະ ເມີດ ໃນຮູບການໃດໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຍິນ ດີ ທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

7. ເອກະສານອ້າງອີງ

Atichatanan, T., & Mangkala, P. (2011) . *Financial planning pre-retirement of employees in provincial electricity authority.* [Unpublished master dissertation]. Silpakorn University.
 Changwattanakun, S. (2016). *Influent factors to saving behavior of the Satun people.*

- [Unpublished master dissertation]. Songkla University.
- Inyasri, P. (2023). *A study on savings of Pay up university employees*. [Unpublished master dissertation]. Chiangmai University.
- Kerdkham, P., & Rojanasunchaikun, S. (2010). *Personal savings behavior of employees of advance info service company limited (Public)*. [Unpublished master dissertation]. Silpakorn University.
- Khamwirat, S., Khameirat, D., Saengsincharoenchai, P., & Chintanapatumporn, S. (2012). *Problems and Guidelines for Development on saving: Case study of Phya Prasit community Dusit District Bangkok*. [Unpublished master dissertation]. Rajamangala University of Technology Phra Nakhon.
- Kittivorabud, W. (2006). Factors affecting the saving of the employees of the Kasikornthai Bank public company limited in Bangkok Metropolitan. [Unpublished master dissertation]. Chiangmai university.
- Lerdsongkram, K. (2012). Saving Behavior and Factor Affecting Saving of Officer in Real Estate Company. [Unpublished master dissertation]. Srinakharinwirot University.
- Maneepanwong, S. (2009). *Factors affecting saving decision of personal in commercial Banks Samut Songkhram municipality, Samut Songkhram province*. [Unpublished master dissertation]. Silpakorn University.
- Mesphan, C. (2019). *Money 101*. <https://www.coop-nkp.com/web/public/images/content/2563/pdf>
- Netsawang, T., Chanphim, R., Thongsuk, N., & Manivong, P. (2022). Factors Affecting Wealth Saving Behavior of Students, Faculty of Business Administration Rajamangala University of Technology Rattanakosin, Wang Klai Kangwon Campus. *Rattanakosin Journal of Social Sciences and Humanities: RJSH*, 4(3), 47-61
- Sonevanhnachanping, P., Chanthavone, T., & Phonnaly, P. (2020). The factors affecting to amount of fixed deposit accounts of Banque Pour Le Commerce Exterieur Lao Public (BCEL). *Journal Multi-disciplinary Research of Souphanouvong University*, 6(3), 1324-1333.
- Soonthornchai, P., Apichotthanakul, R., & Nikornpittaya, K. (2017). *Factors influencing personal financial planning based on the sufficiency economy principle of the people in Mueang district, Maha Sarakham province*. [Unpublished master dissertation]. Rajabhat Maha Sarakham University
- Suphasaeng, S. (1993). Savings and borrowing of members of savings cooperatives civil servants of the department of provincial Administration, Limited: a case study Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. [Unpublished master dissertation]. Kasetsart University/Bangkok.
- Taro, Y. (1967). Statistics, an Introductory Analysis, 2nd Ed., New York: Harper and Row. *American Journal of Applied Mathematics and Statistics*. 4 (6), 178-184
- Wittaya, S. (2015). *Saving behavior and savings patterns of customers of the Agricultural bank and agricultural cooperative, Thung Wa district branch, Satun province*. [Unpublished master dissertation]. University of the Thai Chamber of Commerce.